

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling),

appellante,

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling (hierna: de aanvraag) om haar, mede voor haar minderjarige kinderen, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/30180, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister binnen zes weken met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Dit hoger beroep is ingeschreven onder nr. 201103005/1/V1.

Voorts heeft de minister de voorzitter van de Afdeling verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Dit verzoek heeft de voorzitter bij uitspraak van 30 maart 2011 in zaak nr. 201103005/2/V1 afgewezen.

Bij brief van 20 april 2011, bij de rechtbank binnengekomen op dezelfde dag, heeft de vreemdeling beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een nieuw besluit op de aanvraag. Daarbij heeft zij verzocht de minister op te dragen alsnog binnen vier weken een nieuw besluit op de aanvraag te nemen, en een dwangsom op te leggen voor elke dag die na deze periode verstrijkt en waarin een nieuw besluit op de aanvraag uitblijft. Voorts heeft de vreemdeling daarbij verzocht de minister te veroordelen tot betaling van schadevergoeding en proceskosten. De rechtbank heeft de brief van de vreemdeling ter behandeling aan de Raad van State doorgezonden, waar deze op 28 april 2011 is binnengekomen.

De minister is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek in zaak nr. 201103005/3/V1 gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Gelet op de artikelen 6:2, aanhef en onder b, 6:19, eerste lid, en 6:24 van de Awb, is de Afdeling bevoegd om op het door de vreemdeling bij brief van 20 april 2011 ingestelde beroep te beslissen.

2.1.1. Nu het door de minister ingestelde hoger beroep geen schorsende werking heeft, inmiddels sedert de daarbij aangevallen uitspraak meer dan zes weken zijn verstreken en de voorzitter het verzoek van de minister, om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat hij in afwachting van de beslissing op het door hem ingestelde hoger beroep aan de aangevallen uitspraak geen gevolg hoeft te geven, heeft afgewezen, heeft de minister niet tijdig een nieuw besluit op de aanvraag genomen.

2.1.2. Weliswaar heeft de vreemdeling in het beroepschrift geen melding gemaakt van een ingebrekestelling als bedoeld in artikel 6:12, tweede lid, onder b, van de Awb en heeft hij evenmin zodanige ingebrekestelling als processtuk ingezonden, maar juist nu de rechtbank de minister in de aangevallen uitspraak opdracht heeft gegeven om binnen zes weken een nieuw besluit op de aanvraag te nemen en de voorzitter voormeld verzoek van de minister heeft afgewezen, kon, gelet op artikel 6:12, derde lid, van de Awb, redelijkerwijs niet van de vreemdeling worden gevergd dat hij de minister in gebreke stelt alvorens het beroepschrift in te dienen.

2.2. Het beroep is kennelijk gegrond. Het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een nieuw besluit op de aanvraag moet worden vernietigd. De Afdeling zal krachtens artikel 8:55d, eerste lid, van de Awb een termijn stellen waarbinnen de minister een nieuw besluit op de aanvraag moet nemen en bekendmaken. Ingevolge artikel 8:55d, tweede lid, van de Awb wordt een dwangsom verbeurd voor elke dag dat de minister in gebreke blijft de uitspraak na te leven.

2.3. Het bestaan van voor vergoeding in aanmerking komende schade heeft de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt, zodat het daartoe strekkende verzoek wordt afgewezen.

2.4. De minister moet op na te melden wijze in de proceskosten worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een nieuw besluit op de aanvraag van de vreemdeling;
- III. draagt de minister voor Immigratie en Asiel op om binnen twee weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag van de vreemdeling te nemen en bekend te maken;
- IV. bepaalt dat de minister voor Immigratie en Asiel aan de vreemdeling een dwangsom van € 100,00 (zegge: honderd euro), met een maximum van € 15.000,00 (zegge: vijftienduizend euro), verbeurt voor elke dag dat hij voormelde termijn overschrijdt;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 109,25 (zegge: honderdnegen euro vijfentwintig), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

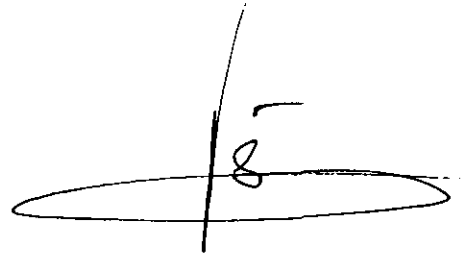
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juni 2011

282-660.

Verzonden: 24 juni 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 09/30180

Datum uitspraak: 17 februari 2011

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Somalische nationaliteit,
eiseres,
en haar kinderen,

geboren op
v-nummer en

geboren op
v-nummer
gemachtigde mr. M. Pals,

tegen

de Minister voor Immigratie en Asiel,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 13 februari 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 20 augustus 2009 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Registratienummer: AWB 09/30180

2

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 november 2010. Eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. D.S. Asarfi.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit . Omdat zij behoort tot een minderwaardige stam, heeft zij zelf en haar familie veel problemen gekregen. Haar man is vermoord en haar broer is doodgeschoten. Nadat eiseres werd mishandeld en verkracht heeft zij Somalië verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die haar reisverhaal onderbouwen niet aan haar is toe te rekenen. Derhalve dient van het relaas van eiseres een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dit is echter niet het geval, aangezien eiseres slechts summiere informatie omtrent haar stamafkomst kan verstrekken en bevreemdingwekkend heeft verklaard over de brug bij Baardheere. Voorts blijkt uit de taalanalyse van 4 december 2008 dat eiseres eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië, haar gestelde herkomstgebied. Gelet hierop heeft eiseres haar herkomst niet aannemelijk gemaakt en kan verweerder daarom geen geloof hechten aan de door eiseres afgelegde verklaringen over haar herkomst uit en verblijf in en de aldaar ondervonden problemen.
4. Hiormee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe voert zij het volgende, kort samengevat, aan. Ten onrechte heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. Voorts heeft eiseres geen summiere informatie afgelegd omtrent haar stamafkomst en evenmin bevreemdingwekkende verklaringen afgelegd over de brug bij . Gelet hierop heeft verweerder ten onrechte gebruik gemaakt van een taalanalyse. Eiseres heeft in beroep een contra-expertise ingebracht waaruit blijkt dat eiseres zeer waarschijnlijk gesocialiseerd is in Zuid-Somalië. Eiseres stelt dat de taalanalyse naar inhoud niet inzichtelijk en concludent is en derhalve het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen. Verder stelt eiseres dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat de onafhankelijkheid en deskundigheid van de anonieme contra-expert niet kan worden vastgesteld.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor

de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar het door haar gebruikte paspoort en ticket niet heeft overgelegd. De verklaring van eiseres dat zij tijdens de reis een paspoort en ticket had en zij deze voor de controle aan de reisagent heeft afgegeven, heeft verweerder, gelet op het in paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) verwoorde beleid, onvoldoende mogen achten om haar het ontbreken daarvan niet toe te rekenen. Immers, in voormeld beleid staat als uitgangspunt vermeld dat de situatie waarin een vreemdeling zijn documenten aan de reisagent heeft afgestaan aan de vreemdeling is toe te rekenen.

8. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bij de beoordeling van de aanvraag van eiseres heeft mogen betrekken.

9. Het vorenstaande brengt volgens het beleid neergelegd in paragraaf C14/3.3 van de Vc 2000, zoals dit gold ten tijde van het bestreden besluit, en volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiseres hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres summier heeft verklaard over haar stamafkomst, nu zij niet weet waar de wonen en, bij benadering, hoeveel Yibir in Sireney, Evencens heeft verweerder de verklaringen van eiseres met betrekking tot de brug bij Baardheere bevreemdingwekkend kunnen achten, zeker nu eiseres heeft verklaard dat zij haar groenten verkocht aan de weg van naar

11. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat er aanleiding bestond om eiseres de gelegenheid te bieden door middel van een taalanalyse haar herkomst aannemelijk te maken.

12. Het rapport taalanalyse van 4 december 2008, afkomstig van het Bureau Land en Taal (hierna: BLT), vermeldt als conclusie dat eiseres eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië, maar dat zij Somalisch spreekt zoals dit gangbaar is in Noord-Somalië. Uitgaande van deze conclusie heeft verweerder aan de verklaringen van eiseres omtrent haar herkomst uit Zuid-Somalië en de daar door haar ondervonden problemen geen geloof gehecht.

13. In beroep heeft eiseres, zoals door haar aangekondigd in de zienswijze, een contra-expertise taalanalyse overgelegd, opgesteld onder supervisie van De Taalstudio. Deze contra-expertise, gedateerd op 28 oktober 2009, vermeldt als conclusie van de (anonieme) contra-expert: "Based on the linguistic data, it is most likely that the applicant was socialized in South Somalia."

14. In verweerders weerwoord van 18 maart 2010 op deze contra-expertise wordt samenvattend gesteld dat de contra-expertise niet voldoet aan de eisen die daaraan gesteld mogen worden en dat op grond daarvan de contra-expertise niet als tegenbewijs kan dienen. De onafhankelijkheid en deskundigheid van de anonieme contra-expert kunnen niet worden vastgesteld en deze is niet verbonden aan een instelling waarvan de kwaliteit

voldoende is gewaarborgd. Voorts bevat de contra-expertise geen argumenten die doen twifelen aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse. Verder heeft verweerder een nota overgelegd van 8 juli 2009 met daarin algemene bevindingen van het BLT ten aanzien van de contra-expert. Vervolgens is nog een aanvullende toelichting gegeven op de taalanalyse van 4 december 2008.

15. De rechtbank overweegt als volgt.

16. De taalanalyse van 4 december 2008 voldoet niet aan de daaraan te stellen eisen van inzichtelijkheid. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van eiseres zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalisch. BLT heeft, zoals blijkt uit de toelichting bij het rapport taalanalyse die is overgelegd bij het verweerschrift, alsnog een toelichting op de uitspraak en woordkeuze gegeven, door deze te vergelijken met de uitspraak en woordkeuze in het Zuid Somalisch. De voorbeelden uit de grammatica zijn niet nader toegelicht. De toelichting is opgesteld en ondertekend door de begeleidend linguïst, waarbij gebruik is gemaakt van de aantekeningen van de analist.

17. Nu de toelichting op de taalanalyse van 4 december 2008 niet (mede) is opgesteld door de desbetreffende taalanalist (SOM 8), terwijl, zoals onder andere blijkt uit de uitspraak van 29 maart 2007 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), (LJN: BA2713), het opstellen van een taalanalyse feitelijk wordt gedaan door de taalanalist, onder supervisie en begeleiding van een wetenschappelijk geschoold linguïst, is de rechtbank van oordeel dat met deze toelichting de taalanalyse niet alsnog voldoende inzichtelijk is gemaakt. Verweerder noch BLT hebben aannemelijk gemaakt dat, waar voor de taalanalyse de inbreng van zowel de taalanalist als de linguïst noodzakelijk zijn, bij het opstellen van de toelichting de inbreng van de taalanalist niet noodzakelijk is. Dit geldt temeer nu de toelichting zich beperkt tot een tweetal voorbeelden van de uitspraak en een zestal voorbeelden van de woordkeuze, terwijl enige toelichting op de gebezigde grammatica ontbreekt.

18. Ten aanzien van de vraag of het bestreden besluit voldoende draagkrachtig is gemotiveerd, indien wordt afgezien van de resultaten van de taalanalyse, en uitsluitend de summiere en bevreemdend wakkende verklaringen van eiseres, die aanleiding waren tot het aanbieden van een taalanalyse, in de beoordeling worden betrokken, overweegt de rechtbank als volgt.

19. Eiseres heeft, zoals aangekondigd in de fase van bestuurlijke besluitvorming, een onder supervisie van De Taalstudio opgestelde contra-expertise overgelegd. Verweerder heeft de conclusies van deze contra-expertise bestreden.

20. Voor zover verweerder aanvoert dat aan de conclusies van de contra-expert geen gewicht kan worden toegekend, omdat deze anoniem is, overweegt de rechtbank het volgende. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 2 september 2010 (LJN: BN6679), kan, indien verweerder De Taalstudio niet heeft verzocht om de identiteit van de opsteller van de contra-expertise bekend te maken, aan het ontbreken van de identiteitsgegevens van de contra-expert niet de conclusie worden verbonden dat het door hem/haar opgestelde weerwoord niet als onafhankelijk en deskundig kan worden aangemerkt. De rechtbank stelt vast dat de identiteitsgegevens van de contra-expert niet zijn opgevraagd door verweerder. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerdens standpunt, dat de contra-expert niet deskundig is, niet kan slagen.

21. Betreffende de deskundigheid van de contra-expert heeft verweerder een nota van 8 juli 2009 van BLT overgelegd. Hierin wordt betoogd dat een aantal contra-expertises in

de Somalische taal door steeds dezelfde contra-expert zouden zijn opgesteld, dat dit uit de rapportages kenbaar zou zijn en dat deze contra-expert niet objectief zou zijn. Zoals echter onder 4. *Staat van dienst in de taalkunde van de contra-expert* in deze nota wordt toegevoegd, betreft het hier slechts een vermoeden, zodat deze nota er niet toe kan leiden dat op grond daarvan het rapport van de contra-expert buiten beschouwing kan worden gelaten. Daarbij is mede van belang dat verweerder heeft nagelaten zijn vermoedens te toetsen door navraag te doen bij De Taalstudio naar de identiteit van de contra-expert.

22. In het weerwoord van 18 maart 2010 van BLT wordt onder 6. *Kritiek op het rapport van SOM 8* inhoudelijk ingegaan op het rapport van de contra-expert. Voor zover daarin op het niveau van specifiek taalgebruik (en niet in algemene termen) wordt ingegaan op het rapport van de contra-expert, vermeldt dit weerwoord het volgende: In deze contra-expertise doet de contra-expert het gebruik van betrokkene van de interjectie *dee* 'job' af als niet relevant, terwijl professor Tosco, een contra-expert die ook voor De Taalstudio werkzaam is, in zijn contra-expertises *dee* als een 'very typical Northern featur' beschouwt.

Ook wordt door de anonieme contra-expert het woord *weeye* 'het is' als niet regio-specifiek aangemerkt, terwijl ook hier professor Tosco van mening is dat *weeye* juist wel regio-specifiek is en vergeleken kan worden met de in Zuid-Somalisch gangbare vorm *waaye*: "*Very typical of the North is the copula weeye instead of the Southern waaye.*"

23. Daargelaten de juistheid van hetgeen BLT heeft opgemerkt over de vraag of het woord *weeye* al dan niet als regio-specifiek moet worden aangemerkt, wijst de rechtbank op het volgende. In het rapport van de contra-expert is het volgende opgenomen: "*There were many instances of waaye (not all of its occurrences are listed below) and one occurrence of weeye.*" Vervolgens noemt de contra-expert onder verwijzing naar de bandopname zeven plaatsen waar eiseres het woord *waaye* gebruikt.

24. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat, wat ook de regio-specifieke status van het woord *weeye* is, de bandopname in het kennelijk veelvuldig voorkomen van het woord *waaye* een duidelijke aanwijzing voor de Zuid-Somalische spraak van eiseres bevat.

25. Nu de kritiek in het weerwoord zich, voor zover niet in algemene termen gesteld, uitsluitend beperkt tot het gebruik van het woord *dee* door eiseres, is de rechtbank van oordeel dat het in het weerwoord gestelde onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan het rapport van de contra-expert af te doen. Dit betekent dat, ondanks de summere en bevreemdend wakkende verklaringen van eiseres omtrent haar herkomst, met deze contra-expertise het standpunt van verweerder dat zij niet uit afkomstig is, voldoende is weerlegd.

26. Uit het vorenstaande volgt dat de beslissing van verweerder, dat eiseres eenduidig niet behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalisch, onvoldoende draagkrachtig is onderbouwd. Het bestreden besluit kan dan ook niet in stand blijven en zal moeten worden vernietigd.

27. Derhalve is het beroep gegrond en wordt het besluit vernietigd. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

28. De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het besluit proceskosten bestuursrecht, zoals dit luidde ten tijde van het instellen van het beroep, vastgesteld op € 644,- voor rechtsbijstand.

Registratienummer: AWB 09/30180

6

De beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 23 juli 2009;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

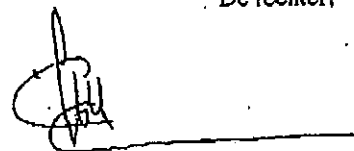
veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,- die dit bedrag dient te betalen aan eiseres.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten, rechter, in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2011.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VERZONDEN OP

17 FEB 2011

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem